

Les lekre Asiat: August med Batang- skrift i sprekken mellom to blå seter på Kystekspresen!

For å feire at ei med skråe øyne gledet seg til skolestart for å lære om
fremmede land som Legoland og Lekeland, velger jeg Batang-fonten
da den høres Asiatisk ut – og dú sitter skrått bak.

Det er såvisst ikke pinlig at du leser batang om optimismen,
forventningen, gleden over å ta fatt på nytt, økende trøkk på kafeene i
Midtbyen og Solsiden, lett syrlig stress og kontrollert kav, hvor
italienske studenter arrivert fra Bologna overraskes over den
nordlige sfæres egenheter og besluttsomheten i skrittene hos de som
synes å vite hva de vil, selv om den stigende stemning fortsatt er litt
sommerlig daff i

skjønnheten hos våre lekre
som har fått sitt
denne sommeren også

der de byr seg fram

vel vitende om tiltrekningens mystifisme
i fullkomment innbydende lå

som også vil ha sin del av

det kommende som loves i alt rundt de

Connection!

den store vevens muligheter, livsweb'en

der vi fullstendigst og helest er i selvsikkert

men nysgjerrig samfunn med hverandres energier mellom Bær & Bar
stolenes smoothieser, lattè fargede frappe'er og oransjehorete plysj –
mot en fresco-bakgrunn av pastelltonet Marilyn Monroe.

Bøy deg litt frem
og jeg skal senke skulderen slik at du får fri sikt
selv om du sjokkes over at en fremmed skittsekk
våger å åpenbare lårenes makt med batang...

Ja ja, bare dekk over det alfakorte du
for lurkikkeren som skrått bakover blir gal
med ønsket om å bli det
enda verre.

Men hvorfor bli så brydd over at ikke du klarer å la være å følge
ordene o' dryppende lekre Asiat med de fuktige lepper; slapp av ved
min modne forståelse av din slavisk nysgjerrige lesning på skjermen
om augusthud som inspirerer farlig.

Stakkars – og du som trodde du skulle fange med
lårene
– du aller vennligst blottet igjen – blir selv et offer for
ordene
da den du fanget fanger
og vikler deg inn i sin
skapelsesprosess – her og nå.

Utro dikterkallet tenker jeg: lær er større enn ord. Men hvem er verst
og best? har mest å vinne og tape? Vil vi noensinne treffes, og vil et
treff kunne rasere ensomheten som søker rasering?
Det er godt å gales; så please gjør du noe drastisk
før atskillelse... og rasér!

Men akk, en handlingslammet ensomhet stiger av på Ørlandet,
mens lårene fortsetter havsstien til siste rest av hytte og sjøliv
på en Trønderhavssøy? – Kjapt, grasiøst og enkelt, hva? dette
augustdikt som nå senkes som landgangen fort ned
fort ut!!!?

Uke 3, August 2010 – Johan Olaussen